

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Németh Imre ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Tóth Csaba ügyvéd által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Nyugat-dunántúli Regionális Parancsnoksága (alperes címe) alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. március 6-án kelt K.27.655/2006/3. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.655/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A vámhivatal járőrei 2005. december 20-án ellenőrzés alá vonták a ... által vezetett ... forgalmi rendszámú Chrysler Voyager SE 2.5 TD típusú, felperes tulajdonában álló személygépkocsit (továbbiakban személygépkocsi). A személygépkocsi pótkerekének helyén az alvázra házilag felszerelt műanyag tepsiből 55 karton magyar adójegy nélküli cigaretta került - büntetőeljárás keretében - lefoglalásra, amit ... sajátjának ismert el. A hatóság az adózatlan jövedéki terméken kívül a személygépkocsit is lefoglalta, majd 2006. február 14-én kelt 63015-157/2006.bü. számú határozatban a lefoglalást megszüntette és a személygépkocsit a felperes részére kiadni rendelte.

Az első fokú vámhivatal 2006. március 13-án kelt 5550/2006. számú végzésében elrendelte a személygépkocsi, a forgalmi engedély és az indítókulcsok lefoglalását. A lefoglalás ellen a felperes által bejelentett kifogást az alperes 2006. április 3-án hozott 2089/2006. számú határozatában elutasította.

Az első fokú vámhatóság az 5876/2006. számú, 2006. augusztus 4. napján kelt határozatában a személygépkocsi elkobzását, állam javára történő értékesítését, illetve eredménytelenség esetén megsemmisítését rendelte el. Határozatát a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (továbbiakban Jöt.) 120. § (2) bekezdésében foglaltakra alapítottnak azzal indokolta, hogy a személygépkocsin a gyártótól eltérő, házilagos módszerrel megvalósított rejttek hely kialakítására célzottan jövedéki törvénysértés elkövetése érdekében került sor, ezért annak elkobzásáról kellett rendelkeznie.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2006. szeptember 27. napján hozott 2089/5-2006. számú határozatában az első fokú határozatot - annak helyes indokaira és az 5742/2006. számú szakértői véleményben foglaltakra is figyelemmel - helyben hagyta.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését, a személygépkocsi elkobzásának mellőzését kérte. A felperes azzal érvelt, hogy a lefoglalást megszüntető határozatot kell irányadónak tekinteni, a személygépkocsi ismételt lefoglalására, valamint az elkobzás elrendelésére megalapozatlanul és jogszabálysértően került sor. Az alperes nem bizonyította a személygépkocsi jövedéki törvénysértést célzó átalakítását.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes a tényállást teljes körűen feltárta, határozatát az eljárási szabályok betartásával, a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelően hozta meg. Az érdemi döntés megfelel a Jöt. 119., 120. §-aiba foglalt rendelkezéseknek.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát vagy az első fokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára, „a jövedéki törvénysértést célzó átalakítás körülményeinek tisztázására”. A felperes azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Jöt. 119. § (6) bekezdés e) pontjában, 120. § (2) bekezdésében, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 50. § (1) bekezdésében foglaltaknak, sérelmezte bizonyítási indítványának elutasítását. Kifejtette, hogy átalakítás esetén is csak a jövedéki törvénysértés elkövetőjének tulajdonában álló, szállításra használt járművet lehet elkobozni. A perbeli esetben a jövedéki törvénysértést nem ő követte el, arról nem volt tudomása, az alperesnek a lefoglalást meg kellett volna szüntetnie, nem igazolt a jövedéki törvénysértést célzó átalakítást sem. Hivatkozott arra, hogy az árverés útján történő értékesítéssel az alperes maga is elismeri, hogy a személygépkocsi megfelel a jogszabályi előírásoknak.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Jöt. 119. § (1) bekezdése értelmében a jövedéki ügyben folytatott eljárása során a hatóság a tényállás tisztázása, továbbá a Jöt. szerinti elkobzás érvényesítése érdekében rendelhet el lefoglalást. A vámhatóság köteles lefoglalni a Jöt. 119. § (2) bekezdés g) pontja alapján a jövedéki termék szállítására használt eszközt, melynek lefoglalása csak a Jöt. 119. § (4) bekezdés a)-c) pontja szerinti együttes törvényi feltételek fennállása esetén mellőzhető, amelyek a perbeli esetben nem állnak fenn.

A Jöt. 120. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a lefoglalt terméket, zárjegyet, továbbá a 119. § (2) bekezdésének e)-f) pontjában említett eszközt el kell kobozni, ha a jövedéki ügyben jogerősen jövedéki bírság kerül kiszabásra. A Jöt. 120. § (2) bekezdése kimondja, hogy a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszközt a (3) bekezdésben foglaltakra tekintet nélkül el kell kobozni, ha azon a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást végeztek. A Jöt. 120. § (3) bekezdése szerint a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszközt el kell kobozni, ha a jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőig nem fizették meg, és arra részletfizetést vagy fizetési halasztást - a fizetési kötelezettség esedékességétől számított öt munkanapon belül benyújtott kérelem alapján - nem engedélyeztek.

A perbeli esetben a büntetőeljárástól függetlenül és azt követően indult tényállás tisztázására és az elkobzás érvényesítésére irányuló jövedéki eljárásban a lefoglalás elrendelésére megalapozottan és jogszerűen került sor.(Jöt.119.§.(1)bekezdése)

Okiratokkal igazolt, felperes által sem vitatott tény, hogy ... úgy nyilatkozott, hogy a jövedéki terméket nem szállít, az az ellenőrzés során került elő. A jövedéki hatóság megkereste a Győr-Moson-Sopron Megyei Közlekedési Felügyelet Jármű-felügyeleti Osztályát, amely az 5742/2006. számú állásfoglalásában úgy nyilatkozott, hogy a személygépkocsi pótkerék tartó borítását kismértékben megváltoztatták, a kismértékű alakváltozás, illetve lemezfülek felhelyezése, ennek felfogatása érdekében a jármű alvázán 4 db csavart hegesztettek fel. „A csavarok felhegesztése az alvázzra, illetve a pótkerék tartó borításának kivágása, meghajlítása és lemezfülek szegeccsel történő rögzítése” házilagos módszerrel készült. Tekintettel arra, hogy ezek a gyáritól eltérő szerelések és az adózatlan jövedéki termék a szállításhoz használt személygépkocsiból rejtekhelyről került elő, az alperes és a

bíróság okszerűen, logikusan, helytállóan következtetett a szállítóeszköz jövedéki törvénysértést célzó átalakítására. A Jöt. által használt átalakítás megállapíthatóságának nem feltétele az 5/1990. (IV. 12.) KÖHÉM rendelet 2. § (2) bekezdése szerinti átalakítás fogalmának való megfelelés. A személygépkocsi árverés útján történő értékesítése sem alapozza meg a felperes kérelmét, hiszen az elkobzásnak nem csak a jövedéki törvénysértést célzó átalakítás, hanem az adózatlan jövedéki termék szállítása is együttes törvényi feltétele.

A megyei bíróság helytállóan utalt arra, hogy a Jöt. előzőekben részletezett szabályai értelmében a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó bármilyen nemű, mértékű, arányú átalakítás alapot ad a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszköz elkobzására. Nincs jelentősége annak sem, hogy a tulajdonos tudott-e vagy sem az átalakításról, az adózatlan jövedéki termék elrejtéséről vagy az átalakítás állagsérelem nélkül leszerelhető-e, illetve korrigálható-e, és annak sem, hogy ki alakította át a gépjárművet, mivel az elkobzásra vonatkozó - előzőekben ismertetett - Jöt-beli rendelkezések objektív felelősségi szabályokat tartalmaznak.

Az elkobzásra irányuló eljárás a perbeli esetben független a törvénysértést elkövető ... jövedéki ügyétől és a vele szemben kiszabott jövedéki bírságtól is. A felperes érvelésével ellentétben a Jöt. 120. § (2) bekezdése szerinti elkobzásnak nem feltétele a jövedéki bírság kiszabása. Nincs jelentősége a jogerősen kiszabott adó, jövedéki bírság, illetve egyéb költség megfizetésével kapcsolatos kötelezettség teljesítésének, vagy elmaradásának sem. A Jöt. 120. § (2) bekezdése kötelező erővel kogens szabályként rendelkezik a jövedéki törvénysértés elkövetése céljából átalakított szállításra használt személygépkocsi elkobzásáról, a vámhatóságnak e körben nincs mérlegelési lehetősége.

Az ügy eldöntése szempontjából releváns tények tekintetében kell a hatóságnak és a bíróságnak is a bizonyítást lefolytatnia, és ez a perbeli esetben megtörtént. A Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti eljárási jogszabálysértés nem állapítható meg. A megyei bíróság helytállóan utasította el a felperes azon bizonyítási indítványát, amely helyszíni tárgyalásra, és a személygépkocsinak az állásfoglalást kiadókkal együtt történő megtekintésére irányult, mivel az átalakítás céljára vonatkozó ténybeli és jogkövetkeztetések a rendelkezésre álló adatok alapján alappal levonhatók voltak. A felperes érvelésével ellentétben - a Jöt. 119. § (6) bekezdés a) pontja szerint - a lefoglalás megszüntetésére nem kerülhetett sor, mivel a lefoglalt termék elkobzása iránt kellett kötelezően rendelkezni a Jöt. 120. § (2) bekezdése alapján.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. május 15.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró**